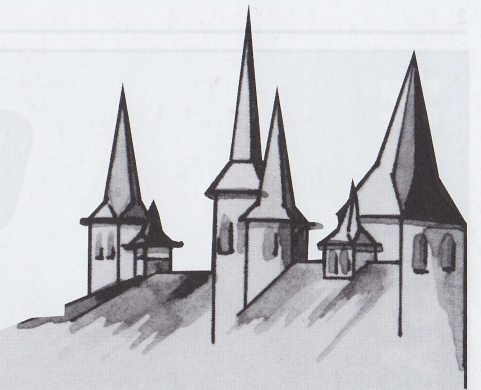

DE ACHTSTE STEEN

INFORMATIEBLAD VAN EN VOOR DE INWONERS VAN:

Baak

Bronkhorst

Olburgen

Rha

Steenderen

Toldijk

Opmaak en druk: Ratio Sluis Grafisch Totaal B.V., Doetinchem. 0314 - 32 09 50

Feestje

Februari 2014

34e Jaargang no. 2 Oplage 2275

IN DIT NUMMER:

Het is al weer tien jaar geleden dat enkele bevlogen inwoners van de toenmalige gemeente Steenderen op het idee kwamen om iets aan onze landschappelijke omgeving te gaan doen. René van Eijden, Harry Sesink en Laurens Eykelkamp vonden dat onze landschappelijke omgeving wel wat beter kon en daarin vonden zij elkaar. De heren vonden dat ons landschap een gezamenlijke verantwoordelijkheid was en wilden zich daarvoor inzetten. Het bleek dat er in alle ons omringende gemeenten wel een

Addink's boomgaard, het eerste project.

form van een landschapsvereniging was behalve in de gemeente Steenderen. Aange-

gaan doen en daarvoor een plan maken. Het belangrijkste is echter het contact en overleg

de vereniging in beheer gaf die vervolgens het perceel vol zette met diverse hoogstam fruitbo-

bereidwilligheid van de grondeigenaren. Daarbij kun je denken aan boeren, gemeente, par-

ding en kettingzagen. Ook is het ledental sinds de oprichting flink toegenomen. De vereniging telt nu 170, nee, sinds mijn gesprek met Harry, 171 leden. Hieruit blijkt dat de doelstelling van Het Steenderens Landschap breed gedragen wordt. Op hun website staat inmiddels een indrukwekkende lijst met succesvol voltooide projecten. Dat was alleen maar mogelijk door de gedreven inzet van al deze leden/vrijwilligers. Maar ook door de goede samenwerking met en de

Een kostbaar bezit voor de boekenkast

pag. 3

'We moeten het met z'n allen doen!'

pag. 5

gaan doen. Rene van Eijden, Harry Sesink en Laurens Eykelkamp vonden dat onze landschappelijke omgeving wel wat beter kon en daarin vonden zij elkaar. De heren vonden dat ons landschap een gezamenlijke verantwoordelijkheid was en wilden zich daarvoor gaan inzetten. Het bleek dat er in alle ons omringende gemeenten wel een

form van een landschapsvereniging was behalve in de gemeente Steenderen. Aangezien deze drie heren allen via hun werk op een of andere manier met landschapsbeheer te maken hadden, hadden zij oog voor wat er in onze omgeving beter zou kunnen. Na de nodige besprekingen en overleg besloten zij de natuur- en landschapsvereniging Het Steenderens Landschap op te richten. Vanaf dat moment begon het balletje langzaam te rollen.

Ik had een gesprek met dhr. Harry Sesink, een enthousiast (bestuurs)lid van het eerste uur. Hij vertelde mij hoe dat balletje steeds harder ging rollen. Voor het einde van dat jaar was de club gegroeid en hadden zij zes bestuursleden. Het waren Martin Nieuwenhuis, Frans Peelen en Manfred Keizer die aanhaakten en daarmee was, volgens Harry, alle kennis die nodig was in huis. Het eerste project had men al in het vizier en dat was de boomgaard van Addink (hoek Wehmestraat/Paardestraat) waar nog slechts twee fruitbomen stonden. Nu kun je daar natuurlijk niet zomaar inspringen en aan de slag gaan. Je moet goed weten wat je wilt

Addink's boomgaard, het eerste project.

gaan doen en daarvoor een plan maken. Het belangrijkste is echter het contact en overleg met de eigenaar van de grond. Ook de reden van het gekozen project is belangrijk. Meestal is dat verfraaiing en/of het terugbrengen van de oude situatie. Maar ook knotten en snoeien is elk jaar aan de orde.

De boomgaard van Addink was eigenlijk een tweeledig project. Na overleg met de eigenaar en de gebruiker van de grond werd besloten om langs de rand van het perceel weer fruitbomen te planten. Het toeval wilde dat een grondeigenaar langs de Kleine Beek een rij appelbomen had geplant die het daar heel slecht deden, sommige waren al dood. Het was daar te nat voor die bomen. In overleg heeft de toen nog kleine club de gezonde bomen overgeplant in de boomgaard van Addink. Op de plaats van de appelbomen plantte men knotwilgen die het daar uitstekend doen. Dat was dus het eerste project van Het Steenderens Landschap. Met het verstrijken van de jaren werd de club steeds groter maar het enthousiasme beslist niet minder. Ook de eigenaar van Addink's boomgaard was zo enthousiast dat hij deze aan

de vereniging in beheer gaf die vervolgens het perceel vol zette met diverse hoogstam fruitbomen. Hoogstam boomgaarden en meidoornhagen zijn heel kenmerkend voor het Steenderense boerenlandschap. Het is een bijzondere collectie bomen en één ras is zelfs zo zeldzaam dat het bijna nergens voorkomt. Hoogstam fruitbomen zijn lastig te snoeien en daar moet je wel deskundig voor zijn. De vereniging beschikt over een klein clubje van die vakmensen, de 'hoogstam leu'. Het snoeiwerk is zo veel geworden dat zij ook buiten de werkdagen vaak actief zijn. In het begin kwam men met wat gereedschap uit eigen schuur te voet, op de fiets of met tractor of auto van alle kanten naar de klus (daar komen de schutters). Tegenwoordig gaat dat iets anders. Voor elke klus kan men rekenen op 25 tot 35 leden met soms wel uitschieters tot 50 mensen. Zoiets moet natuurlijk wel wat strakker georganiseerd en voorbereid worden. Subsidies voor de diverse projecten hebben het mogelijk gemaakt dat de vereniging nu kan beschikken over een wagen met eigen gereedschappen. Daarbij moet je o.a. denken aan diverse soorten handzagen, snoeischaars, veiligheidskle-

de vereniging in beheer gaf die vervolgens het perceel vol zette met diverse hoogstam fruitbomen. Hoogstam boomgaarden en meidoornhagen zijn heel kenmerkend voor het Steenderense boerenlandschap. Het is een bijzondere collectie bomen en één ras is zelfs zo zeldzaam dat het bijna nergens voorkomt. Hoogstam fruitbomen zijn lastig te snoeien en daar moet je wel deskundig voor zijn. De vereniging beschikt over een klein clubje van die vakmensen, de 'hoogstam leu'. Het snoeiwerk is zo veel geworden dat zij ook buiten de werkdagen vaak actief zijn. In het begin kwam men met wat gereedschap uit eigen schuur te voet, op de fiets of met tractor of auto van alle kanten naar de klus (daar komen de schutters). Tegenwoordig gaat dat iets anders. Voor elke klus kan men rekenen op 25 tot 35 leden met soms wel uitschieters tot 50 mensen. Zoiets moet natuurlijk wel wat strakker georganiseerd en voorbereid worden. Subsidies voor de diverse projecten hebben het mogelijk gemaakt dat de vereniging nu kan beschikken over een wagen met eigen gereedschappen. Daarbij moet je o.a. denken aan diverse soorten handzagen, snoeischaars, veiligheidskle-

SG

blijkt dat de doelstelling van Het Steenderens Landschap breed gedragen wordt. Op hun website staat inmiddels een indrukwekkende lijst met succesvol voltooide projecten. Dat was alleen maar mogelijk door de gedreven inzet van al deze leden/vrijwilligers. Maar ook door de goede samenwerking met en de

bereidwilligheid van de grondeigenaren. Daarbij kun je denken aan boeren, gemeente, particulieren en zelfs Staatsbosbeheer. In de loop de jaren zijn er zo rondom ons dorp singels aangelegd, bomen en heggen geplant, oude wilgen geknot, boomgaarden in hun oude glorie hersteld en nieuwe boomgaarden aangelegd. Ook de robuuste houten toegangshekken van die boomgaarden zijn van eigen makelij. En zo is er nog veel meer tot stand gekomen op jarenlange gezamenlijke werkdagen. Het laatste wapenfeit is de adoptie van een heel oude populier bij het Bronkhorster veer. Deze dreigde bij de herinrichting van de kade te verdwijnen maar de vereniging heeft dat weten te voorkomen. De vereniging heeft de verantwoordelijkheid voor het onderhoud van deze boom op zich genomen. Deze club van bevlogen vrijwilligers tekent nu al tien jaar voor verfraaiing, aanleg, herstel en onderhoud van landschapselementen rondom ons dorp. Hulde!! Dat was dan ook een goede reden voor een welverdiend feest op 18 januari jl. in de boomgaard van Addink, de plek waar het allemaal begon.

Een kostbaar bezit voor de boekenkast pag. 3

'We moeten het met z'n allen doen!' pag. 5

De buitentemperatuur was 7 graden pag. 7

Techniek! Daar draait het om pag. 9

En verder:

Een fantastische prestatie-loop pag. 9

Kinderen van Steenderen, ik daag jullie uit pag. 9

Er zijn nog enkele plaatsen pag. 11

Kom naar De Bongerd pag. 11